

משום שהרי בראשונה התחברות
אחרת היתה אליו, ופרשוה, עד
שבאה חנה והתקינה הקדוש
ברוך הוא לאדם, והתחברו פנים
בפנים. ועל זה כתוב, (שם ב) לזאת
יקרא אשה. זוהי אשה, אבל
אחרת לא נקראת כך, והרי
פרשוה. ומשום שאדם וחנה
נבראו כאחד, כתוב (שם ה) זכר
ונקבה בראם ויברך אתם. שניהם
כאחד היו. ועל זה כתוב, אחור
וקדם צרפתי.

בא וראה, אפוד וחשן - אחור
וקדם היו, וכשהפנה התלבש
בהם, היה דומה בדיוקן עליון.
והרי נתבאר שאז פניו האירו
והאורות בלטו, ועלו למעלה
מאירות, ואז היה יודע את הדבר.
ומשום כך תקון החשן ותקון
האפוד כאחד נקשרו, ואף על גב
שתקון זה אינו פתקון זה, והכל
בסוד אחד. קשר של זה בזה,
להתאחד חשן באפוד בארבע
טבעות שנקשרו במקום הזה
ובמקום הזה. והם סוד אותן
המרכבות שנקשרו בצד הזה
שלמטה לאותם שלמעלה, והכל
הוא בסוד של אופנים וחיות.

כתוב, בראשית ברא אלהים את
השמים ואת הארץ. ופרשוה,
שהרי הכל כמו כן נעשה המשכן.
כמו שהעולם התחתון עשה כמו
העולם העליון, וכל מעשהו
שעשה כמו שלמעלה - כך גם
המשכן, כל מעשיו הם כמעשה
וכמו של העולם (העליון). (ובאריה,
כדגמא זו נעשה המשכן, וכל מעשיו שעשה
בעולם הזה - כדגמא שלמעלה עשה. וכך גם פן
המשכן, כל מעשיו הם כדגמת מעלה, כדגמת
העולם התחתון וכדגמת העולם העליון).

ובסוד זה, כל מעשיו המשכן, כלם
מעשים ותקונים שלמעלה
ולמטה, כדי להשרות שכינה
בעולם בדיוורים העליונים

בגין, דהא בקדמיתא, אתחברותא אתרא הוות
לגביה, ואוקמוה, עד דאתת חנה,
ואתקין לה קדשא ברין הוא לגביה דאדם,
ואתחברו אנפין באנפין. ועל דא כתיב, (בראשית
ב) לזאת יקרא אשה, דא איהי אתתא, אבל
אתרא לא אקרי הכי. והא אוקמוה. ובגין כך,
דאדם וחנה כחדא אתבריאוו, כתיב (בראשית ה)
זכר ונקבה בראם ויברך אותם, תרווייהו
כחדא הוו. ועל דא כתיב, אחור וקדם צרפתי.
הא חזי, אפוד וחשן, אחור וקדם הוו, וכד
פהנא אתלבש בהו, הוה דמי בדיוקנא
עלאה. והא אתמר, דכדין אנפוי נהירין,
ואתוון בלטין, וסלקין לעילא מנהרין, וכדין
הוה ידע מלה.

ובגין כך, תקוונא דחושנא, ותקוונא דאפודא,
כחדא מתקשרין. ואף על גב דתקוונא
דדא לאו איהו פתקוונא דדא, וכלא ברזא
חדא. קשוטא דדא בדא, לאתאחדא חושנא
באפודא, בארבע עזקן, דאתקשרן בהאי אתר,
ובהאי אתר. ואינון רזא דאינון רתיכין,
דמתקשרן בהאי סטרא דלתתא, לאינון
דלעילא, וכלא איהו ברזא דאופנין וחיות.

כתיב, בראשית ברא אלהים את השמים ואת
הארץ. ואוקמוה, דהא כלא כגוונא דא
אתעביד משכנא, כגוונא דעלמא תתאה, עבד
כגוונא דעלמא עלאה, וכל עובדוי דעבד
כגוונא דלעילא. הכי נמי משכנא, כל עובדוי
אינון כעובדא וכגוונא דעלמא (עלאה). (ס"א
ואוקמוה כגוונא דא אתעביד משכנא וכל עובדוי דעבד קהאי עלמא כגוונא
דלעילא עבד. והכי נמי משכנא כל עובדוי אינון כגוונא דלעילא כגוונא
דעלמא תתאה וכגוונא דעלמא עלאה).

ורזא דא כל עובדין דמשכנא, פלהו עובדין
ותקונין דלעילא ותתא, בגין לאשראה